

Sygn. akt VI U 1564/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – sekretarka Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 16 września 2014r. znak: (...)

w sprawie: J. R.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ponowne ustalenie kapitału początkowego

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do ponownego ustalenia kapitału początkowego J. R. przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru tego kapitału w wysokości 103,55% ustalonej na podstawie wynagrodzeń z lat:

- 1977r. w wysokości 62525 zł,
- 1978r. w wysokości 71598 zł,
- 1979r. w wysokości 77965 zł,
- 1980r. w wysokości 88657 zł,
- 1981r. w wysokości 102476 zł,
- 1982r. w wysokości 125104 zł,
- 1983r. w wysokości 143378 zł,
- 1984r. w wysokości 164025 zł,
- 1985r. w wysokości 218458 zł,
- 1986r. w wysokości 290129 zł.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 września 2014 r. (Nr (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. ponownie ustalił ubezpieczonemu J. R. kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. który wyniósł 108.466,82 zł. Organ wskazał, iż do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1989 r. do 31.12.1998 r., natomiast wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 74,74%. Zakład ustalając wysokość kapitału początkowego nie uwzględnił następujących okresów:

- od 01.09.1970 r. do 30.06.1973 r. wskazując, że przy ustalaniu kapitału początkowego nie uwzględnia się okresu pracy w gospodarstwie rolnym;

- od 05.10.1976 r. do 10.10.1976 r. oraz od 16.10.1992 r. do 23.11.1992 r. tj. okresów, w których ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym.

Organ rentowy podał, iż za okresy zatrudnienia: od 01.07.1973 r. do 27.12.1974 r., od 11.10.1976 r. do 31.12.1977 r., od 01.01.1979 r. do 31.12.1979 r., od 01.01.1981 r. do 31.12.1981 r., od 01.01.1983 r. do 31.12.1983 r., od 01.01.1986 r. do 31.12.1986 r., od 01.01.1988 r. do 31.12.1988 r., od 01.01.1990 r. do 31.12.1990 r. przyjęto kwoty wynagrodzenia minimalnego obowiązującego w tym okresie.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony wnosząc o zmianę wydanej decyzji poprzez przyjęcie do wyliczenia kapitału początkowego za w/w okresy wynagrodzeń w wysokości wynikającej z przedłożonej przez niego dokumentacji płacowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że przyjął za w/w okresy najniższe wynagrodzenie ponieważ za okres od 01.01.1976 r. do 31.12.1976 r. brakuje karty wynagrodzenia, natomiast za okresy: od 01.01.1979 r. do 31.12.1979 r., od 01.01.1981 r. do 31.12.1981 r., od 01.01.1983 r. do 31.12.1983 r., od 01.01.1986 r. do 31.12.1986 r., od 01.01.1988 r. do 31.12.1988 r. brakuje opisu na kartach wynagrodzeń (brak danych dotyczących imienia, nazwiska). Jednocześnie na jednej z kart brak danych pracownika oraz informacji, którego roku dotyczy.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 16 września 2014 r. organ rentowy ustalił ubezpieczonemu J. R. wartość kapitału początkowego. Wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 74,74 %. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto lata 1989-1998.

- okoliczności bezsporne

Powód w okresie od 1 lipca 1973 roku do 31 stycznia 1992 roku pracował w Spółdzielni (...) w D.. Powód wykonywał pracę kierowcy ciągnika, w pełnym wymiarze czasu pracy. W tym okresie od 05.10.1976 r. do 10.10.1976 r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym. Zarobek odwołującego tj. dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w 1977 r. wyniósł 62.525,00 złotych, w 1978 r. – 71.598,00 zł, w 1979 r. – 77.965,00 zł, w 1980 r. – 88.657,00 zł, w 1981 r. – 102.476,00 zł, w 1982 r. – 125.104,00 zł, w 1983 r. – 143.378,00 r., w 1984 r. – 164.025,00 zł, w 1985 r. – 218.458,00 zł, w 1986 r. – 290.129,00 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego dla w/w okresu wynosi 103,55%.

- dowód: świadectwo pracy z dnia 31 stycznia 1992 r. – k. 7 akt rentowych, listy płac ubezpieczonego z okresu od 1977 r. do 1986 r. – załączniki do akt sądowych, zeznania świadka G. W. – k. 51-52 akt sądowych, zeznania powoda – k. 9-10 akt sądowych, pismo ZUS z dnia 5 października 2015 r.

zawierające obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 30 akt sądowych, pismo ubezpieczonego z dnia 5 listopada 2015 r. – k. 33 akt sądowych

Przedstawione dowody były podstawą ustalenia powyższego stanu faktycznego, ponieważ nie zawierają sprzeczności, wzajemnie się uzupełniają, tworzą spójną logiczną całość, ich wiarygodność nie została zakwestionowana przez organ rentowy.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było to, czy organ rentowy przyjął najkorzystniejsze lata do ponownego ustalenia kapitału początkowego, przy czym ubezpieczony domagał się w toku procesu uwzględnienia swoich wynagrodzeń uzyskanych w Spółdzielni (...)w D. w latach 1977 - 1986, które według jego twierdzeń były wynagrodzeniami korzystniejszymi od tych przyjętych przez organ.

Podkreślić należy, że zgodnie z ukształtowanym orzecznictwem w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udowodniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Jednocześnie jak wskazał Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 4 grudnia 2012 r., sygn. III AUa 528/12 (OSASz 2013/4/134-146), w sprawie, w której przedmiotem jest prawo do świadczenia emerytalnego lub wysokość tego świadczenia wymaga się dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych oraz precyzyjnych - potwierdzających czy uprawdopodobniających w stopniu granicznym z pewnością nie tylko fakt zatrudnienia, ale i pozostałe okoliczności związane ze świadczeniem pracy i wysokością uzyskiwanego wynagrodzenia. Wysokość świadczenia emerytalnego pozostaje funkcją uzyskiwanych niegdyś dochodów, dlatego do jego wyliczenia nieodzownym jest ustalenie rzeczywistych zarobków, jako decydujących o rozmiarze opłacanej składki na ubezpieczenie społeczne.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy na okoliczność ustalenia wysokości wynagrodzeń ubezpieczonego w spornym okresie przeprowadził dowód z dokumentów kadrowo – płacowych, a w szczególności z list płac oraz kart wynagrodzeń z pełną ewidencją płac J. R.. Sąd uznał przedmiotowe dokumenty za wiarygodne, gdyż zostały przesłane przez podmiot archiwizujący te akta - Urząd Gminy w D., a ponadto o ich autentyczności zaświadczyła świadek – G. W.. Świadek, która zatrudniono była w księgowości Spółdzielni (...)w D. wyjaśniła, że na w/w dokumentach nie przystawiano pieczętek i nie składano na nich podpisów pracowników. Podała, że dane w nich zawarte przenoszone były z list płac, na których, jeśli chodzi o poszczególne lata, gdy pełniła funkcję głównej księgowej, także się podpisywała. Zeznania te nie zawierają sprzeczności co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, tworzą spójną, logiczną i całość, nadto znajdują potwierdzenie w dokumentach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu Okręgowego, dawał podstawy do przyjęcia jako najbardziej korzystnego do wyliczenia kapitału początkowego, zatrudnienia ubezpieczonego w Spółdzielni (...)w D. w latach 1977-1986. Konsekwencją tego było uznanie, iż wynagrodzenia z tego okresu we wnioskowanej przez ubezpieczonego wysokości muszą zostać uwzględnione przy ustalaniu kapitału początkowego. Tym samym Sąd przyjął te wynagrodzenia i ustalony na ich podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru zawarty w hipotetycznym wyliczeniu organu rentowego, opartym na wyżej omówionych dokumentach źródłowych (pismo ZUS z dnia 05.10.2015 r. – k.30 akt sprawy). Należy podkreślić, że ubezpieczony w piśmie procesowym z dnia 11 listopada 2015 r. zgodził się z wyliczeniem organu rentowego, w związku z czym nie było podstaw do kwestionowania tego wyliczenia, przy czym Sąd uznał je za wykonane rzetelnie i merytorycznie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z art. 173 i 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 748 j.t.), zmienił zaskarżoną decyzję ZUS w sposób wskazany w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwy podpis.